

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1TdoV/1/2016
Identifikačné číslo spisu:	9511100016
Dátum vydania rozhodnutia:	21.11.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniel Hudák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:9511100016.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Štefana Micháliku, JUDr. Gabriely Šimonovej, JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Petra Szaba na neverejnom zasadnutí 21. novembra 2016 v Bratislave, v trestnej veci proti obvinenému JUDr. K. J. pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 ods. 2 Tr. zák., o dovolaní obvineného proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2 To 12/2013 z 25. februára 2014 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného JUDr. K. J. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, sp. zn. PK-1T5/2011 z 9. októbra 2013 bol obvinený JUDr. K. J. uznaný za vinného zo zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 ods. 2 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že ako vyšetrovateľ Policajného zboru, v dobe najmenej od 24. marca 2009 na Okresnom riaditeľstve PZ, Úrade justičnej a kriminálnej polície, ul. J. č. XXX v W., vyšetroval trestnú vec obvineného J. X., ktorý bol pod sp. zn. ORP-134 OVK-TV-2009 stíhaný pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, kde počas trestného konania vykonával v trestnej veci procesné úkony tak, aby trestná vec obvineného bola podmiennečne zastavená v zmysle § 216 Trestného poriadku a dňa 12. júna 2009 v čase okolo 12.00 h. v Advokátskej kancelárii JUDr. Y. U., ul. J. č. XXXX/XXX v W., prijal od neho finančný úplatok vo výške 200 €.

Za spáchanú trestnú činnosť súd obvinenému uložil:

Podľa § 329 ods. 2, s poukazom na § 36 písm. j) a použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 56 ods. 1, s poukazom na § 36 písm. j) a použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona mu uložil peňažný trest vo výmere 1200 (jedentisícdivesto) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, obvinenému ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, s poukazom na § 36 písm. j) a použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona

mu uložil trest zákazu činnosti spočívajúci vo výkone funkcie vyšetrovateľa Policajného zboru na dobu 5 (päť) rokov.

Podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku obžalovaného JUDr. K. J., nar. XX.XX.XXXX v W., trvalé bytom XXX XX. T., Q. XXX, oslobodil spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR zo dňa 18. februára 2011 č. k. VII/1 Gv 60/09-54 za zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a za prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona pre skutky v bodoch 1.) a 3) obžaloby, ktoré mal spáchať tak, že

1.) v dobe najmenej od októbra 2008 v W., na Okresnom riaditeľstve PZ, Úrade justičnej a kriminálnej polície, na ul. J. č. XXX, vyšetroval trestnú vec mladistvých obvinených S. X., U. Y. J. N. a U. P., ktorí boli pod sp. zn. ORP-495/OVK-TV-2008 trestne stíhaní za prečin krádeže podľa § 212 Trestného zákona, kde počas trestného konania povedal ich advokátovi JUDr. Y. U., že je potrebné opätovne vypočuť obvinených mladistvých tak, aby výpovede boli vykonané v ich prospech, aby obvinení boli vyvinení zo spáchania skutku, čo aj urobil, advokátovi taktiež nepriamo naznačil, že za túto protislužbu chce finančný úplatok, ktorého výšku presne neurčil, následne advokát JUDr. Y. U. úplatok vo výške 400 € odovzdal obvinenému JUDr. K. J. vo svojej kancelárii a dňa 12. novembra 2008 predmetnú trestnú vec ukončil návrhom na postúpenie veci podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku, pričom jednotlivé procesné úkony v predmetnej trestnej veci vykonával účelovo v rozpore s ustanoveniami Trestného poriadku, čím ako (vyšetrovateľ PZ porušil svoje povinnosti uvedené v ustanovení § 48 ods. 3 písm. a), písm. i) Zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov PZ, SIS, ZVajS SR a ŽP,

3.) v dobe od 9. januára 2009 do 28. apríla 2009 v W., na Okresnom riaditeľstve PZ, Úrade justičnej a kriminálnej polície, na ul. J. č. XXX, vyšetroval trestnú vec obvineného mladistvého G. W., ktorý bol pod sp. zn. ORP-195/OVK-TV-2009 stíhaný za prečin usmrtenia podľa § 149 Trestného zákona, kde počas trestného konania povedal jeho advokátovi JUDr. Y. U., že svedkov opäť vypočuje tak, aby sa trestná vec skončila v prospech jeho klienta čo aj urobil, od advokáta za túto protislužbu požiadal finančný úplatok, ktorého výšku presne nešpecifikoval a následne na neznámom mieste a v neznámej dobe najmenej v dvoch prípadoch písomne vypracoval zápisnice o výsluchu svedkov zo dňa 17. apríla 2009 v čase medzi 10.30 až 11.05 h v obci Q. M. a to i napriek tomu, že v uvedený deň vo svojej kancelárii č. XXX vykonával procesné úkony v inej trestnej veci, pričom dňa 28. apríla 2009 v dopoludňajších hodinách vo svojej kancelárii prijal v trestnej veci obvineného G. W. od advokáta JUDr. Y. U. finančný úplatok vo výške 200 €, pričom jednotlivé procesné úkony v predmetnej trestnej veci vykonával účelovo v rozpore s ustanoveniami Trestného poriadku, čím ako vyšetrovateľ PZ porušil svoje povinnosti uvedené v ustanovení § 48 ods. 3 písm. a), písm. i) Zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov PZ, SIS, ZVajS SR a ŽP,

pretože nebolo dokázané, že sa stali skutky v bodoch 1.) a 3.) obžaloby, pre ktoré bol obžalovaný JUDr. K. J. stíhaný.

Proti rozhodnutiu prvostupňového súdu podali odvolanie obv. JUDr. K. J. a prokurátor.

Na základe podaných odvolaní Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol rozsudkom sp. zn. 2 To 12/2013 z 25. februára 2014. Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v odcudzujúcej časti výroku o vine a vo výroku o treste u obžalovaného JUDr. K. J..

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uznal obžalovaného JUDr. K. J. za vinného, na tom skutkovom základe, že ako vyšetrovateľ Policajného zboru, v dobe najmenej od 24. marca 2009 na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru, Úrade justičnej a kriminálnej polície, ul. J. č. XXX v W., vyšetroval trestnú vec obvineného J. X., ktorý bol pod sp. zn. ORP - 134/OVK - TV - 2009, stíhaný pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ pričom trestné stíhanie J. X. bolo prokurátorom Okresnej prokuratúry v W. 28. mája 2009 podmienčne zastavené podľa § 216 Tr. por., následne 12. júna 2009 v čase okolo 12.00 h. v Advokátskej kancelárii JUDr. Y. U., ul. J. č. XXXX/XXX v W., prijal od neho

finančný úplatok 200 € v súvislosti s výkonom funkcie vyšetrovateľa vo vyššie uvedenej veci
Konanie obvineného kvalifikoval ako zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Za to ho odsúdil:

Podľa § 329 ods. 2, s poukazom na § 36 písm. j) a použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 56 ods. 1, s poukazom na § 36 písm. j) a použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. mu uložil peňažný trest vo výmere 1.200 (jedentisícdvesto) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, obžalovanému ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zamietol.

Proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2 To 12/2013 z 24. februára 2014 podal dovolanie obvinený z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

V písomných dôvodoch dovolania uviedol, že sa nedopustil trestnej činnosti a neexistuje žiadny dôkaz o jeho trestnej činnosti popísanej v rozhodnutiach súdov. Celý popis skutkov bol nesprávne zistený, je založený na špekuláciách bez jediného relevantného dôkazu, ktorý by spájal jeho osobu s predmetným trestným činom. Súd má rozhodnúť na základe dostatočne zisteného skutkového stavu veci, čo sa v jeho prípade nestalo, a rozhodnutiami súdov došlo k porušeniu ustanovení Trestného poriadku., Ústavy Slovenskej republiky a Európskej dohody o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

V ďalšej časti dovolania cituje ustanovenie § 329 Trestného zákona a rozoberá jednotlivé znaky predmetnej skutkovej podstaty a pojmy obstarávanie veci všeobecného záujmu, a poukazuje na to, že medzi úplatkom a obstarávaním veci všeobecného záujmu musí byť príčinná súvislosť.

Uviedol, že zo žiadnej svedeckej výpovede nevyplýva, že by prijal od JUDr. Y. U. úplatok vo výške 200 € v súvislosti s výkonom funkcie vyšetrovateľa trestnej veci obv. J. X.. Túto skutočnosť nepotvrdil žiadny svedok a ani agentka H. X., ani obvinený J. X.. Bol obvinený a obžaloba bola na neho podaná výlučne na základe výpovede svedka JUDr. U. a osobnej prehliadky vykonanej príslušníkmi Policajného zboru. Výpovede tohto svedka sú nezákonné a právne nepoužiteľné, pričom svedok na hlavnom pojednávaní nevypovedal, keďže sa na neho vzťahuje zákaz výpovede podľa § 129 ods. 2 Tr. por. Súdny na výpovede svedka nemali prihliadať. Poukázal na výpovede svedkov Q. a T., ktorým JUDr. U. uviedol, že obvinený od neho žiadny úplatok nikdy nepýtal. Súdny ho uznali vinným len na základe osobnej prehliadky pri ktorej boli u neho nájdené bankovky vopred označené Policajným zborom. Samotná skutočnosť, že mu JUDr. U. dal práve tieto bankovky nepreukazujú jeho údajnú trestnú činnosť. Súdny v odôvodnení rozhodnutí nešpecifikovali na základe čoho dospeli k názoru, že peniaze, ktoré mu JUDr. U. dával sú úplatkom, a že sú poskytované v súvislosti s touto trestnou vecou. Pri vyšetrovaní veci obv. X. postupoval štandardne a neporušil žiadnu povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona Neexistuje logický dôvod, aby mu ktokoľvek dával úplatok, keď žiadnemu z návrhov obhajoby nevyhovel a vec skončil návrhom na podanie obžaloby. Neusvedčujú ho prepisy z ITP ani svedecké výpovede. Namieta zle odôvodnenie rozsudkov, ktoré nevychádzajú z požiadaviek uvedených v § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Nebol produkovaný dôkaz, ktorý by ho z prijatia úplatku v súvislosti s trestnou činnosťou usvedčoval. Skutok je založený na špekuláciách domnienkach a súdy nezistili náležité skutkový stav.

Navrhol aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie Špecializovaného trestného súdu a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo výroku o vine a treste v celom rozsahu zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa k dovolaniu

obvineného nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.) a že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Súčasne po preskúmaní veci zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Zo spisového materiálu mal dovolací súd preukázané, že Špecializovaný trestný súd rozsudkom z 3. novembra 2011, sp. zn. PK-1T5/2011 rozhodol tak, že uznal obžalovaného JUDr. K. J. vinným v bode 1, 2, 3 z pokračovacieho zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, 2 Tr. zák. a obž. JUDr. T. S. v bode 4/ rozsudku zo zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je to uvedené vo výroku odsudzujúceho rozsudku.

Za spáchanú trestnú činnosť uložil obžalovanému JUDr. K. J. trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť a pol) roka so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, peňažný trest vo výmere 1 200 (tisíc dvesto) eur s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) mesiacov a trest zákazu činnosti vykonávať funkciu vyšetrovateľa Policajného zboru na dobu 5 (piatich) rokov.

Obžalovanému JUDr. T. S. trest odňatia slobody vo výmere 5 (piatich) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, peňažný trest vo výmere tisíc eur s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 3 (troch) mesiacov a trest zákazu činnosti vykonávať funkciu prokurátora na dobu 5 (piatich) rokov.

Na základe podaných odvolaní obžalovanými Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 2 To 2/2012 z 21. augusta 2012 zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. por. v celom rozsahu a vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len dovolací súd) úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, sú striktne obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštancia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie.

Obvinený v konaní uplatnil dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávného ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,

Podľa § 371 ods. 5 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. i) <. a podľa odseku 3 <. nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného.

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. Dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Vo vzťahu k vyššie spomínanej viazanosti dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené, treba potom uviesť, že táto sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por.

Z toho potom vyplýva, že v prípade, ak chybám, vytýkaným v podanom dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. nezodpovedá dovolateľom označený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto (naposledy uvedenom) ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c/ Tr. por. alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Tr. por., bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnomu dôvodu dovolania označenému dovolateľom v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por. Ak ale dovolací súd zistí chybu rozhodnutia alebo konania, vecne špecifikovanú dovolateľom podľa § 374 ods. 1 Tr. por., ktorej pri jej správnej právnej (procesnej) kvalifikácii zodpovedá iný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., než ktorý dovolateľ uviedol v dovolaní v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por., dovolací súd vyhovie dovolaniu postupom podľa § 386 a nasledujúcich ustanovení Tr. por. a zistenú chybu vo výroku svojho rozsudku podradí pod dovolací dôvod zodpovedajúci zákonu (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. augusta 2011, sp. zn. 2 Tdo 30/2011, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 120/2012).

Pokiaľ ide o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., z jeho dikcie je zrejmé, že vo vzťahu k zistenému skutku je možné dovolaním namietať výlučne vady právne, a teda to, že skutok tak, ako bol súdom zistený, bol nesprávne právne kvalifikovaný. Popri vadách, ktoré sa týkajú právneho posúdenia skutku, možno tiež vytýkať iné nesprávne hmotnoprávne posúdenie. Rozumie sa ním zhodnotenie otázky, ktorá nespočíva priamo v právnej kvalifikácii skutku, ale v právnom posúdení inej skutkovej okolnosti majúcej význam z hľadiska hmotného práva.

Daná úprava tak výslovne vylučuje možnosť uplatňovania námietok voči skutkovým zisteniam, čo znamená, že v predmetnom dovolacom konaní nie je možné preskúmať a hodnotiť správnosť či úplnosť zisteného skutku, preverovať dostatočnosť vykonaného dokazovania ako ani správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov. Skutkový stav je v prípade rozhodovania o dovolaní hodnotený iba z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené, t.j. či boli správne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Revízia skutkových zistení a záverov urobených súdmi nižšieho stupňa už v dovolacom konaní (konanom na podklade dovolania obvineného) neprichádza do úvahy.

Nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie porušenie ustanovení Trestného zákona alebo nesprávne použitie iných právnych predpisov (napr. Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka).

Z horekonštatovaného vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky nemôže meniť skutkové zistenia súdov nižších stupňov.

Dovolanie obvineného okrem časti, v ktorej cituje skutkovú podstatu trestného činu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. por. rozoberá jednotlivé znaky predmetnej skutkovej podstaty, rozoberá definíciu vec všeobecného záujmu, vytýka zle odôvodnenie rozsudku, smeruje proti skutkovým zisteniam konajúcich súdov a namieta nezákonnosť výpovede svedka JUDr. U.. Táto však nebola použitá ako podklad pre vydanie odsudzujúceho rozhodnutia, a to z dôvodov bližšie uvedených v napadnutom rozhodnutí.

V úvode dovolania obvinený uvádza, celý popis skutkov bol nesprávne zistený, je založený na špekuláciách bez jediného dôkazu, ktorý by spájal moju osobu s predmetným trestným činom.

Ďalej konštatuje, že zo žiadnej svedeckej výpovede nevyplýva, že by prijal od JUDr. Y. U. úplatok, žiaden zo svedkov vypočutých na hlavnom pojednávaní uvedenú domnienku nepotvrdil, ani agent. Poukazuje na výpovede svedkyne Q. a T.. Súdny uznali jeho vinu len na základe osobnej prehliadky pri ktorej boli u neho nájdené bankovky. V ďalšej časti uvádza, že nebolo preukázané, že by mu JUDr. U. dal peniaze v súvislosti s touto vecou.

Všetky skutočnosti hore uvedené smerujú k skutkovým zisteniam, zlému vyhodnoteniu dôkazov, neexistencii dôkazov, ktoré by ho usvedčovali zo spáchania trestného činu.

Ako už bolo konštatované v predchádzajúcej časti odôvodnenia tohto rozhodnutia, platná právna úprava vylučuje možnosť uplatňovania námietok voči skutkovým zisteniam. Dovolací súd nemôže preskúmať a hodnotiť správnosť aj zákonnosť zisteného skutku, preverovať dostatočnosť vykonaného dokazovania, ani správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov.

Pri uplatnenom dovolacom dôvode, je možné len posudzovať či uvedený skutok, tak ako bol zistený v konaní, je správne kvalifikovaný. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. predpokladá výlučne chyby, ktoré sa dotýkajú právneho posúdenia zisteného skutku v tom zmysle, že tento bol v rozpore s Trestným zákonom posudzovaný buď ako prísnejší alebo miernejšie trestný alebo, že vôbec nemal byť posudzovaný ako trestný čin. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. výlučne slúži k náprave hmotnoprávných väd.

Dovolací dôvod nemôže byť naplnený tým, že podľa obvineného je rozhodnutie zle odôvodnené. Rozhodnutie je odôvodnené v súlade so zásadami, ktoré kladie Trestný poriadok na odôvodnenie rozhodnutia a ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por.

Dovolací súd nezistil v konaní naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a preto dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.